

ÜNNEPI Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség ingyenes tájékoztatója
III. évfolyam 4. szám

1996. július — augusztus

Szakál István: Emlékezés és elmélkedés

— Szent István királyunk ünnepén —

Az eddig élt magyarok közt csupán egy akad, akit minden esztendőben egy napon ünnepel a világ magyarsága. A nemzet fölé emelkedő egyéniség Szent István, az ünnep augusztus 20., a legrégebb keresztény és magyar ünnep.

Valószínű, nem tévedünk, ha azt állítjuk: királyaink közül ő volt az, akinek a vállára a legnagyobb teher nehezedett. Dicső elődje, Árpád 1100 éve az akkor már nagyjából megállapodott Európában a lehetséges ház, haza, hon helyét jelölte ki és foglalta el népének. A kalandozások kudarcát követően apa és fia ismerte fel a rájuk leselkedő veszélyt, a történelem színpadáról való letűnés veszélyét. Géza nagyfejedelem előkészítette és elkezdte a megmaradásukhoz szükséges tömörkedteendő elvégzését. Biztosította a külső és belső békét, példát adva látott hozzá a kereszténység felvételéhez. Fiát, a pogány Vajkból kereszténnyé lett Istvánt felkészítette az uralkodásra, hozzá illő feleséget (Gizella) kért számára bajor földről, és megbízta a ház, a haza alaplerakásának folytatásával.

A huszoneves ifjúra Koppány támadt, sikertelenül. Más ellenfelei egyenlőre megjuhászkodtak. Az ezredfordulón korona került az addigi műre, korona került fejedelmünk fejére. A keresztény világ fundamentumának, a Rómának és a németeknek a segítségével II. Szilveszter pápa koronája ékesítette Istvánt. Független királyság jelent meg a kontinens szívében, Európa befogadott bennünket. A haza része lett a kereszténység földi hazájának, az

egyháznak. Az akkori Nyugat papjaival, szerzeteseivel és lovagjaival segítette a roskasztó súlyú feladatokkal szembenező királyunkat. Napkeleti népünk több ezer éves történetének talán a legnagyobb életmódváltását kellett véghezvinnie. E tevékenységének végzése közben első királyunk legyőzte ellenfeleit, államalapító és egyházszerző volt, törvényeket hozott, és megvédte országát a már akkor is a minden égtáj felől jövő támadásokkal szemben.

Felbecsülhetetlen szolgálatokat tett a magyar egyháznak és a magyar művelődéstörténetnek. Esztergom és Szent Márton hegye (a későbbi Pannonhalma), majd nyomokban az általa emeltetett templomok (tiz falunként egy) és alapított bencés monostorok lettek a kereszténység és idén ezer éves magyar oktatás első kisugárzó helyei. Bölcsességéből következően bőkezűen gondoskodott papjairól és szerzeteseiről, mert tisztában volt azzal, hogy országépítés erkölcsiség, műveltség és ismeretterjesztés nélkül nem lehetséges. Uralkodásának derekán a fő gondja az volt,

hogy Imre herceg méltó módon követhesse őt a trónon. Intelmeiben elsősorban a katolikus hit megőrzését és az egyház megbecsülését kötötte a lelkére. Amikor utolsó (ötödik) gyermekének elvesztése és annyi küzdelem, megpróbáltatás után 1038. augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján meghalt, az égi hazára is gondolva Szűz Mária oltalmába helyezte országát.

Budaházi Tibor munkája

/Folytatás a 2. oldalon! ☞

/& Folytatás az 1. oldalról!

Ennek alapján szoktuk nevezni hazánkat Regnum Marianumnak, Mária országnak. Ő maga 1083 augusztus 20-án emeltetett az egyház és a magyar föld szentjeinek sorába.

I István azért lehetett a "magyarok tündöklő csillaga", azért lehetett nagy történelmi személyiség, mert felismerte az előtte álló feladatokat, a felismerés szellemében cselekedett, és volt tehetsége még a magyarság megmozgatására is.

Mi lett a Szent Király országának sorsa?

Félezer évig a Magyar Királyság Európa nagyhatalmai közé tartozott, majd "veszni indult István öröksége". Ennek a folyamatnak volt egyik állomása Trianon, ahol a Szent István-i Magyarországot, a kenyerszelet alakú, szép hazánkat darabolták részekre, különös kegyetlenséggel. Sajnos, a trianoni döntés 1947-ben még brutálisabban megismétlődött, egy évvel később pedig az az ateista uralom nehezedett ránk, amelyik a magyar történelemben először — bekeidőben! — a legnagyobb pusztítást vegezte el a nemzetlélekben és a nemzettestben "Saját hazánkban" ekkor a nagy király hagyatekanak a legértékesebb része, a Szent

István-i szellemiség, a kereszténység és a magyarság került majdnem végzetes veszélybe.

Mi a feladatunk nekünk, mai magyaroknak?

1990 örvendetes változását, 1994 fordulata követte.

A lélektisztulásra, a tartásra, nemzet épen maradt részének összefogására megmaradásunk érdekében újra nagy szükségünk van. Támadás, rafinált támadás folyik ugyanis a templom, az iskola, a kórház, a család ellen. A támadás közben hallhatunk és olvashatunk a Tömegtájékoztatás jóvoltából az anyagiak szűkösségére való hivatkozásról. Ugyanakkor azonban észlelhetjük a tobzodást a Pénz és a Hatalom építményeinek, a bankoknak és a palotáknak a világban. Pedig egyértelmű csak az építkező, művelt és dolgozó kezű emberek, családok közösen alapuló nemzet gyarapodhat szellemben és anyagiakban, csak az ilyen nemzetnek lehet jövője.

Ma újra ezredforduló előtt állunk. Az idő elvalaszt, a feladatok hasonlósága összeköt bennünket. **Mostani balsorsunkból a kiemelkedés lehetősége a Szent Jobbra figyelés és a cselekvés...**

Családfesztivál '96**Idejében szólunk !**

Az idei szünetet október elsejétől tervezzé !

A szeptember 27-28-i szünetelők már ne is olvassak tovább, mert csak a szívüket fájdtatnánk

CSALÁDFESZTIVÁL '94, majd '95 és most a '96

Harmadik éve még mindig a csúcson!

Igaz ? Hamis ? Tulzas ?

Győzödjön meg személyesen, ne bizza a véletlenre, alkosson Ön is véleményét!

Előzetes :

- ◆ Komoly programok vidám családoknak,
- ◆ Vidám programok komoly családoknak,
- ◆ Vidám programok vidám családoknak,
- ◆ Komoly programok komoly családoknak,
- Sőt!** Kifejezetten programok kifejezetten családoknak !

Név - böngésző :

*Nemeskurty István - Halász Judit - Biró László - Bucz Humor
Kanyadi Sándor - Marik Tamás - Eperjes Károly és még sokan mások*

Műsor - böngésző :

*humor - előadás - beszélgetések - térzene - térszínház
játsszoház - bábszínház - táncos ház*

"Életünk első felét szüleink, a másodikikat a gyermekeink teszik tönkre." vallja Clarence Darrow
*hogy ezen a hétvégén ez ne történhessen meg és Önök felhőtlenül
szorakozhassanak elhatároztuk, hogy mindenki elfoglaltságáról
- és természetesen a gyermekek felügyeletéről is - mi gondoskodunk.*

*Viszlát a Családfesztiválon !
- de addig még hallatunk magunkról -*

Honfoglalásunk 1100. Évfordulóján érdeklődéssel fordulunk múltunk fele, hogy erőt merítsünk a következő példákhoz, és átvezzük azt a felelőséget, amelyet nemzetünk sorsának formálása nemzedékről nemzedékre örökít.

Korábbi lapszámainkban bemutattuk plebániatemplomunk oltárképeit. A sorozatot most a Maria Magdolna-templom történetével folytatjuk.

Mar ösidőktől fogva állt templom ezen a helyen 1247-ből származó feljegyzés szerint Maria Magdolna tiszteletére kaplnát építettek több oltárral. A templom nem magánegyház volt, sőt olyan jelentős, hogy a püspök kiemelte főesperesi felügyelet alól és közvetlenül a hatáskörébe vonta. Ez fatemplom volt, majd 1290-ben ezen a helyen kőből és teglából épült egy új templom. A jelenlegi templom alapkövét 1748-ban rakták le Padányi Bíró Marton veszpremi püspök (1744-1762), a város földesura kezdte el építtetni a monumentális barokk stílusú templomot. Építomestere valószínűleg Tierhardt József volt, freskóit Johann Cimbal készítette. Az építkezést Köller Ignác veszpremi püspök (1762-1773) folytatta, és 1768-ban fejezte be. Herzan bíboros szombathelyi püspök (1799-1804) szentelte fel. 1826-ban tűzvész pusztította az épületet, tetőszerkezete és toronysisakjai leégtek, a 34 mazzas harangok összeolvadtak. A következő években a szombathelyi püspök, Bole András (1824-1843) — a templom nagyura — és a város polgárainak adakozása lehetővé tették a helyreállítást, de a tornyokat sajnos nem az eredeti tervek szerint építettek újra.

Kezdetben a templomhoz csak 3 000 hívő tartozott. A templom nagysága és méretei mutatják, hogy az építő nemcsak a maga idejére, hanem a jövőre is gondolt. Két jellegzetes, 50 m magas tornyával a templom sokszor volt a város jelképe. Hossza 42 m, szélessége 26 m, alapterülete 1050 m². A tornyokon összesen nyolc óraszámplap mutatja a pontos időt. A templom északi oldalán eredeti talapzaton Szt. Florian szobra, a XVIII. sz. második felében készült. A bejáratú oldalán láthatjuk Szt. László király és Árpád házi Szt. Erzsébet szobrát. A templom homlokzatán a két építő püspök címere látható. A templombelső követi a külső stílusát. A belső magasság 15 m. Kilenc mellékoltárt alakítottak ki, amelyből 6 kaplnászerűen kikepztet

Az első oltár (a sekrestye oldali) Szeplőtlen Fogantatás oltára, a barokk keretben Szt. Goretti Mária (†1902) képe. A második: Nepomuki Szt. János (†1383) oltára, aki a gyónási titkok áldozataként halt meg. A keretben Szt. X. Piusz pápa (†1914) képe. A harmadikon Szt. Erzsébetet (†1231) láthatjuk, amint alamizsnát oszt. A képkeretben Árpád házi Szt. Margit (†1270) alakja. A negyedik oltáron: Szt. Ignác (†1556) a Jezsuita rend alapítójának alakja, alatta Szt. Rita (†1434) képe. Az ötödiken: Szt. István (†1038) Magyarország királya felajánlja a koronát Szűz Máriának. A hatodikat a Szent Kereszt tiszteletére szentelték. A mellékoltárok oldalfalain a tizenkét apostol képe látható. A déli sekrestye és az északi Szent Sír-kaplna felett nagy oratórium helyezkedik el. A kriptá a föltartól egészen a szőszék vonaláig húzódik. Egyházi és világi nagyságok temetkező helye volt, egészen 1778-ig. A hajó északi falának középső mellékoltáron áll a város legrégebbi műemléke, egy Pieta-szobor, amelyet a XVII. század utolsó éveiben a Vásárterem a mai kórház

területen helyeztek el, innét hozták a templomépület mellé, majd később a jelenlegi helyére. A szobor eredetileg fehér volt, ma színezett. Első orgonáját 1865-ben közadakozásból vásárolták, a jelenlegit a zsinagógából telepítették át 1959-ben. A föltárkép a templom patrónáját, Maria Magdolnát ábrázolja, amint bűnbánatot tart a pusztában. A lányos alak koszikla-hatterből emelkedik ki, és a világ hiúságairól való lemondást, a vezeklést és a mulandóságokról való elmélkedést fejezi ki. Mennyezetfreskói között kiemelkedő szépségűek a Magdolnát megjelenítő részletek a keresztelőkápolna bejárata fölötti képen: mossa Jézus lábát, a középrészen megdicsőülését láthatjuk. A második mennyezetfreskó a Szentháromságot ábrázolja. A templom hajójának mennyezetfreskója: Maria mennybevétele, Szt. Ilona a kereszttel, a meghaltak lelkei megváltásának oromhíre. Az oldalfalakon magyar királyok képei láthatók: Szt. László és a boldognak tisztelt Salamon király képe van, aki remeteként fejezte be életét. A kórus fölött oromhymnuszt zengő angyalok, a kórus alatt az imádság jelképe van. A templomot több alkalommal restaurálták, kulcsját legutóbb 1973-74-ben.

Gondolatok az 1100 éves évforduló kapcsán

1100 éve, hogy létrejött az egységes, független, önálló magyar allamszervezet. Szent István felismerése, hogy nemzetünk csak úgy maradhat meg a népek tengerében, ha felhagy eddigi kalandozó életmódjával, és kereszténnyé lesz. Ez volt az egyetlen, ami akkor megmentette nemzetünket a vegromlastól, és ez volt az, ami 1100 even át megtartotta. Ha ezektől az értékektől elfordul, úgy az lesz a nemzet vesztőereje.

A magyar nép közismerten nem rendelkezik valamiféle faji nemzeti vallással, vagy világnézettel, mint pl. Az iszlám kultúrkör. Ha ettől megfosztják, vagy saját magát megfosztja értékeitől, úgy talajtalanná válik és az elmulas fele sodródik. Nemzetünknek az ezeréves vallás és annak értékei, valamint a magyar nemzetiség tudat jelentette a kapaszkodót. A külföldi hatások csak akkor vertek gyökeret, ha azok a nemzet fennmaradását is szolgálták. A 150 éves török uralom alatt sem lett mohamedánna. A kommunizmust is azért utasította el, mert ezzel egy tőle idegen kultúrát akartak ráerőszakolni, amely veszélyeztette volna fennmaradását. Romboló hatása azonban még ma is érződik. Az egész magyar élet ma holnap a külföld utánzójává lesz. Letértünk a jó útról, és olyanra tevedtünk, ami a nemzet halálahoz vezethet. Az ifjúság elfelejti a keresztény értékeket, elfelejt jól magyarul beszélni, dalolni, gondolkodni. A sajtóban pedig nemcsak a falusi, de a még valamivel műveltebb olvasó is alig igazodik el a sok idegen szó között. Magyar feliratokat pedig egyre kevesebbet látunk. A fiatalságra várnak a feladat az idegenné formálódó életünk magyarra tételében. A legnagyobb baj az, hogy a legtöbbször fel sem merül ennek igénye. Szellemi életünk majdnem minden pontja védtelen. A nemzeti öntudatot fenntartó legnagyobb erők, a keresztény erkölcsi értékek, a nyelv, a

magyar zene és gondolkodás az élet minden területén háttérbe szorulnak.

De honnan is venne a fiatalság az osztonzest?

A külföld majmolását szolgálja a rádió, a televízió, a sajtó agymosó cikkeivel, mely a magyar és keresztény értékeket lebecsüli. Ha a jelen helyzetben nem tudunk változtatni, úgy száz év múlva sem lesz emlékező, oly gyors utamban fogyunk. Az ország előregszik, az utánpótlás akadozik, a helyünkre egyszer idegenek lépnek.

Közel az idő, hogy a költő szerinti rémálom valóra váljon — más nép áll a négy folyó partjára. Ha a népek történetében van születés, ifjúság és elhalás kora, úgy történelmünk elég hosszú ahhoz, hogy az elhalás szakaszába érjünk.

Mennyi is az 1100 esztendő? Sok? Kevés?

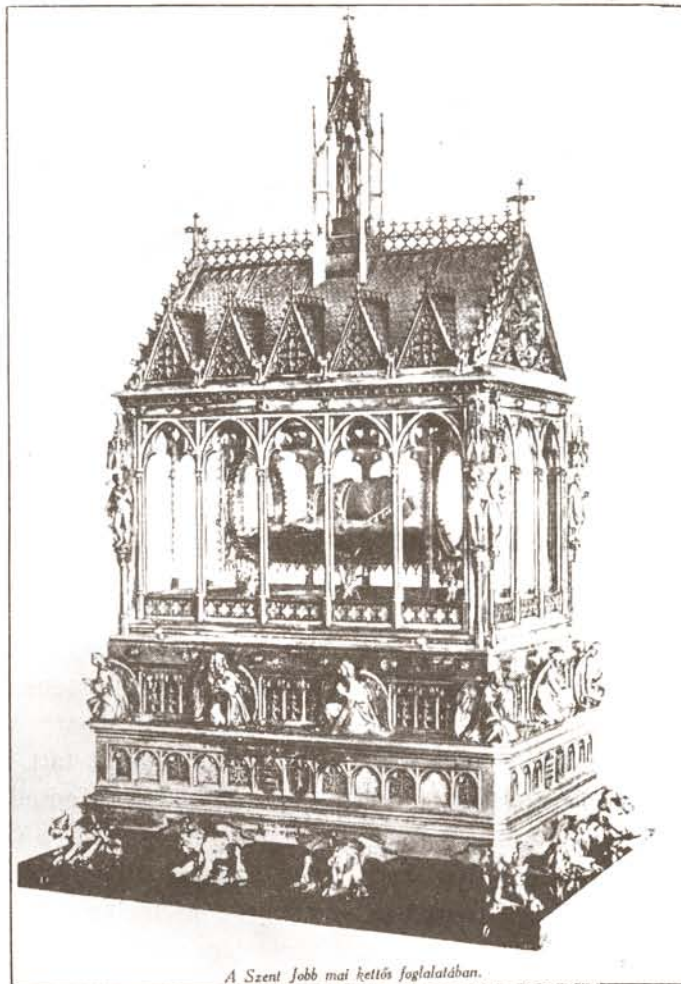
Belgium	166.
Hollandia	348.
Németország	125.
Norvégia	182.
Romania	124.
Szlovénia	5.
Szlovákia	5.

éve alakult államszervezetté (önálló, független és egységes állam).
 (Mennyi is az 1100 esztendő? Sok? Kevés?)

A jelenlegi politikai irányvonal is az elnemzetlenedésnek kedvez. Ha ez a folyamat tovább tart, a magyar nemzet széteshet. Törzsközösségbe szülyed vissza. Lesznek ugyan

magyar szigetek, de nem lesz egységes magyar nemzet. Nem vagyok annyira hitetlen, hogy mindezt csak kitalált, borús mesének tekintsem. Néhány kapaszkodónk, fogózóknk van csupán: magyarságunk, anyanyelvünk, ezeréves kereszténységünk, annak erkölcsi értékei, Istenünk és nemzeti nagyjaink. Nemzeti értékeink, vallásunk megőrzése, továbbadása alapvető létérdekünk!

Isten engedje és adja, hogy végre felébredjen magyar nemzetünk, begyógyuljanak halálos sebeink, s drága magyar földünkön legyenek bőven, akik ezer év múlva ismét unnepelek!

A Szent Jób mai hettős foglalatában.

„Romlás-
nak indult
hajdan erős
magyar! - Mi
'hát 'a magyar
most? - Rút
sybaríta váz.
Letépte fényes
nemzeti bé-
lyegét...”

Am ott van benne a kereszténységnek az ősi magatartásformája, ha nagyon mélyen is, de jelen van nemzetünk életében az egyszerre immanens és transzcendens Isten iránti tisztelet, vagyis az a hódolatunk, melyet 1000 évvel ezelőtt a pannonhalmi bencések segítségével alapoztunk meg. Ők szervezték az első iskolákat magyar földön, ezek nyilván mind keresztények voltak, vagyis a magyar oktatás kezdetén ott volt Jézus Krisztus, az immanens és transzcendens Isten, akit az elmúlt negyvenöt év durva és vulgár materialistái le akartak hazudni és tagadni.

Nemzetünk első századai jól igazoltak, hogy a krisztusi nevelés a legközelebbi tanúi lehettek ősünk annak, hogy a bencés szellem átjárta az egész országot („Ora et labora!”). Mi, keresztények nem vagyunk optimista emberek, hanem reménykedők vagyunk, hisz az optimizmusban lehet csalódni, de a reményünkben, vagyis Jézusban soha. **„Reményünk Krisztus!”** - így hangzik az ideai pápalátogatási mottó. Magyarságunk számára ez a legidősebb felhívás, hisz népességünk alakulására vonatkozó statisztikai adatok kiábrándítóak (egyes felmérések szerint a magyarság 2045-re közel 6.000.000-val lesz kevesebb,

vagyis ez azt jelenti, hogy 100 év múlva hazánk területén ritkaságnak fog számítani, ha hallunk egy-egy magyar szót). *Elfogyhatunk és csupaszá válhatunk*, ha teljesen letépjük „nemzeti bélyegünket” és eldobjuk értékeinket.

Szinte fűlsüketítő a csend a millicentenárium körül! Hol vannak azok a milleneumi ünneppsorozatok, melyekről levéltárakban és könyvtárakban olvashatunk? Miért nem ilyen nagy ünnep az 1100. év is? Talán azért, mert az elmúlt évtizedek férges, keserű gyümölcsei most érnek be és ezek pedig megakadályozzák azt, hogy a tisztán az **Értékre**, Krisztusra figyeljünk. A praktikus materializmus még mindig benne él a társadalmunkban és ezzel szemben ideológiát felmutatni nem szabad, egyedül a hiteles, az igaz és tanúságtévő élet tud megtapadni korunk emberén, aki egyébként hatványozott veszélynek van kitéve: egyrészt olcsó, hamis és torz istenképekkel fertőzik meg a Transzcendenciára hangolt lelkét, másrészt gyakran kritikátlanul nyitott olyan eszmékre, melyek egyéniségét eltorzíthatják, illetve olyanokra, melyek önmegváltást hirdetnek. Ez pedig teljességgel lehetetlen, csakis Jézuson keresztül vezet az út Istenhez. Ezt meg kell értenünk, ehhez a titokhoz el kell, hogy jussunk. Ennek a misztériumnak a megismeréséhez hozzátartozik saját értékeink (beleértve a nemzeti kincseinket is) felismerése, melynek feltétele az emlékezés az 1100 éves múltunkra. Ez pedig egy nemzetet, egy embert is képes megtartani. **„A múlt erős gyökér, a jelen, a jövő belőle él.”**

Németh Norbert, kispap
a PPKE I. évf.-os teológusa

1996. augusztus 15.

Nagyboldogasszony, latinul Assumptio, azaz Szűz Mária mennybemenetelének, ill. felvételének emléknapja Rendünknek is legnagyobb ünnepe. A neve napja Igen! A francia Notre Dame, szó szerinti fordításban a "Miasszonyunk" névnek igazi magyar megfelelője a Boldogasszonyunk vagy Nagyasszonyunk elnevezés.

Nem véletlen, hogy Rendünk zárdaiban a nővérek e nap tartják közös fogadalomújításukat, s ünneplik együtt nevnapjukat, hisz mi rendtagok mindnyájan megkaptuk szerzetesnevünk mellé a Mária nevet is.

Am nekünk, magyaroknak ez a nap még ennél is többet jelent. Különösen most, a millicentenarium évében Nemzeti s rendi jubileumaink egybeesése, tradícióink összefonódása ugyanis meglepő összehasonlítások apropóját szolgáltatva ezen az 1996 Nagyboldogasszonyának ünnepein.

A honfoglalás 1100. évében kezdődnek a Notre Dame Rend megalapításának 400 éves jubileumi ünnepesei négy kontinens 16 országában.

Szent István Marianak, a magyarok Nagyasszonyának ajánlotta fel országát, koronáját rendalapítónk, Fourier Szent Peter a Notre Dame-ot választotta Anyánknak, s Umonknak.

A zalaegerszegi Notre Dame Rend 1929-ben megnyílt tanítóképzője harmadik évfolyamának "oregdiakjai" az 1993-ban újrainduló zárdaiskola falai között tarthattak meg 60 éves találkozójukat, ahol júniusban a Mindszenty József Általános Iskola zárta Te Deummal harmadik tanévét.

Végül ezt az augusztus 15-ét az a beoltózes tette meg emlékezetesebbé számunkra, amelyet 1949 óta először celebrálhattak tomateremből újjavarázsoló kaplornkban Legfiatalabb jelöltünk Szalóki Zseni, most már Klara nővér a beoltózes ünnepélyes aktusával immár megkezdhetette az előírt noviciatusi képzést. Mivel Klara nővérünk hivatásának történetét a Keresztény Élet 1996. január 28-ai számából már többen ismerik, arra kérem, ezúttal jelölt idejéről és beoltózeséről számoljon be.

"Vegre megerkeztem!" irtam tavaly július 30-án, a Rend 1993. augusztus 28-án nyílt vendégkönyvébe. Milyen gyorsan telt, szinte elrepült az év azóta! Tavaly augusztus 15-én megkaptam a posztulánsok, a jelöltek ruháját. Így hivatalosan is befogadtak a Rend közösségébe, amelynek 18. életévemmel természetesen én lettem a "benjaminja".

Egyébként a rendi élet csodálatos, annak ellenére, hogy itt is, mint a családban, előfordulnak a generációs problémák. Olyanok vagyunk, mint egy nagy család tagjai, akik egy célt élnek: mennyei kincseket gyűjtenek itt a földön... Mindegyikünk más-más egyéniség, s így egymást kiegészítve — életünk változatos, fiatalokat s időseket a szeretet szálaival fűzi össze... A közösségi életbe való beilleszkedés terén sokat kellett tanulnom, de

annak is hasznát vettem, hogy előtte egészségügyi szakközépiskolában szereztem erettsegít. A rendi szabályok elsajátítása mellett alkalmam nyílt világi tanulmányaim folytatására is. A zalaegerszegi Deák Ferenc Szakközépiskola gimnáziumában különbozötti letetelevel, az ezt követő elméleti és gyakorlati egy éves oktatás után ez év június 6-1 vizsgámmal megszereztem a pedagógiai asszisztensi képesítést. Szeptembertől tehát már napközis nevelőként szolgálhatom rendem fő célját, a gyermekek oktatását, nevelését.

Jelölt évem legnagyobb elmenyét azonban beoltózesem jelentette. Augusztus 15-én életem eddigi legszebb alma teljesült beoltózes Krisztusba, amelynek külső jele volt, hogy

felvehettem a Rend ruháit. Teljesedett az a titkos vágyam is, hogy szerzetesnővéreként az Oltariszentségről nevezett Mária Klara nevet kaptam. Itt szeretnék köszönetet mondani Strober László plebanos Atyának is, akinek vezetésével mindjobban megértettem Jezus irántunk való nagy-nagy megalazkódó szeretetét az Oltariszentségben.

Noviciatusi évemet hónapok óta érlelődő, három szövből álló mottómmal akarom kezdeni. Oaltala Ovele Obenne. Ennek az igazi s minél teljesebb megeleséhez kérem a rendi nővérek és minden kedves testvér, barát imáját Reményik Sándor szavaival:

"O, Barátaim! ha egy fénysugár
Lelketekig hullt, at lelkemen

Nem enyem az a fény, csak bennem jár,
Istennek köszönjétek, ne nekem!"

Igen, Mária Klara nővérünk! Ehhez a szép célhoz szívöböl kívánjuk jó Urunk és Umonk böseges áldását. A Notre Dame rend tagjai nevében

a Rend krónikása

ABLONCZY ÁGNES

Adj találós mesét

Azon a napon a királyi várban, no meg országszerte, mindenfelé sok-sok harang szólt, jelezve a kicsi királyfi születését. Nagy volt az öröm! Három egész napig. Hogy miért csak addig? Hát bizony Káosz/honban is addig tart minden csoda.

Aki mozdulni birt, mind a palotához tódult, ahol aztán egymás lábát taposta a sok kíváncsi! Persze nem engedtek be senkit, csak a magosból mutatták meg a letakart, síró csecsemőt. Erről azért volt mit mesélni az otthon maradóknak.

A beteg király erőre kapva várta a beboesátást felesége lakosztálya előtt, és egészen addig ott nyugtalanzkodott, míg kezébe nem tettek a trónörökösöt. Attól megnyugodott, s könnyes szemmel szoritotta szívére a várva várt gyermeket.

Azt mondtad, már benne vagyok! Hogy hívták a királyfit?

Ugy, ahogy az a bizonyos öreg ember meghagyta a királynénak.

De azt te nem arultad el!

Szóval, a királynő nem felejtette el, mit tanácsolt neki a különös látogató, akinek bölcsessége akkor úgy megallította. S miután ígereteit meg szokta tartani, szóba hozta menten a boldogságtól repeső királynak.

Hattilalom! Micsoda név! Mikor Káoszkár meghallotta, mindjárt betegebb lett! Szegény gyermek! Tilalom, s nem is egy, hanem hat! Borzasztó! Nem lehetne másképpen nevezni?

Szivlia kitartott mellette, kötötte adott szava, és gyermekének isjót akart.

Hattilalom — ismételte a király megadóan, de hirtelen eszébe jutott valami! Hiszen ez elég hosszú, és minden gyereknek van egy halom beceneve. Ha a végéről elmaradna a lom — van az országban elég rendtelenség, minek a fia nevébe! Szóval, ha a lom lemarad, meg az elejéről is lecsipnek egy betűt, egész helyes kis név kerekedik belőle! S csodák csodája, így eltűnne belőle a tilalom is, mind a hat!

En már tudom!

Hat persze, neked a legkönnyebb!

Tudod mit? Ne ird le, hadd találja ki más is!

Rendben van.

A királyné is igen gyorsan megértette, hiszen a király általában nehezkesen magyarázott. Bolintott rá rögtön, nem akart se beketlenséget, se feszültséget. Olyan boldog volt. Így aztan Káosz/hon minden lakója csak ezt a nevet ismerte. Egyedül a király volt bajban, mert a fejében uralkodó rendtelenség miatt hiába mondta volna röviden, eszébe otlott amit elhagyott belőle, s ez kicsit bizonytalanna tette. Később azonban ő is megszokta, és úgy szolította, mint mindenki az országban.

Nott, növekedett a gyermek. Másoknak úgy tűnt, hogy pontosan olyan mint a többi, vele egykorú kislegény, de edesanyja szemében ő volt a legugyesebb, legokosabb, legszebb. Ez azonban érthető, ki vetne szemére a királynénak!

Mikor akkora lett, beírták az iskolába. Az is meglepő volt, hogy nagyon szívesen ment, de az már majdnem mindenki számára megbotrankotatónak látszott, hogy folyton ott ült! Sutamas nem győzött neki magyarázni. No persze nem azokból a bizonyos tankönyvekből — azokat hamar félretették —, hanem mindenről, ami csak található földön és egen. Mennyi titok nyitját találták meg együtt!

Barátok lettek. Ha nem lették a palotában, mindenki tudta — még házi sárkánya is, aki nem ment vele soha az iskolába —, hogy hol lehet keresni.

Ez természetesen nem tetszett az ellenállhatatlan tanácsadónak. Bajt szimatolt. Ha jól meggondolom — volt rá oka!

Hogy került oda a sárkány?

— Hattilalom

— A kicsi királyfi találta kóborlásai közben, a tenger partján. Megsajnálta a lefogyott, szerencsétlen állatot, s addig könyörgött otthon szüleinek, míg megengedték, hogy a palota kertjében lakjon.

Rendes sárkány volt?

— Ez azért túlzás, de a királyfit nagyon szerette. Majdnem mindenkivel jobban.

Kit szeretett jobban?

— Lehet, hogy meglep, mert Ügyestvánt.

Ügyestvánt? Ez lehetetlen! Azt a gonoszt?

— Akár hiszed, akár nem.

Biztosan csak félt tőle!

— Nem. En csak tudom. Szerette.

Nem értem.

— Vannak dolgok, amiket hiába akarunk érteni. Lehet, hogy csak később lesz rá magyarázat, avagy sohasé. El kell fogadni.

Majd én jól megfigyelem azt az undok Ügyestvánt!

A tanácsadó növekvő aggodalommal, fokozódó feszültséggel leste a királyfit és a tanítót. És miután mindenki magából indul ki, meg volt győződve arról, hogy azok ketten valami nagyon rosszban sántikálnak.

Ebből kifolyólag Ügyestván úgy érezte, kezébe kell venni a dolgok irányítását. Nem sajnál sem időt, sem fáradságot, s oly mély átéléssel és olyan gyakran tolmácsolta diszbe oltörtetett gondolatait királyának, hogy az elfogadta, sőt, magaénak hitte azokat. Hiszen nagyon szerette egyetlen fiát.

S bizony hiába ontott Szivlia tengernyi könnyet, az mind karba vészett, hiába facsarodott el a paranestól Káoszkár szíve, hiába prűszkolt ellene vészettül Házi sárkány — a királyfit utnak indították a messi Tanhalomra.

Természetesen csak azért, hogy egykor böles és jó uralkodó lehessen. Ennek szükségességét bárki beláthatta — ha akarta.

Ügyestván elégedetten dörzsölte a kezét. Roppant buszke volt önmagára. Ezt a játszmát megnyerte!

Kaoszkár király és Szivlia királynő, miután elengedték maguk mellől azt az egyetlen lenyt, akinek jelenléte reménységgel töltötte be szívüket — olyanok lettek, mint a karót vesztett virág. Magukba roskasztotta őket a kilatastalan, lelket némitó káosz és szurkeség.

Mindenkit elkerültek — még egymást is — a tágas, hatalmas falak között tapinthatóan fészkelte a magány. Káosz/hon felett sötét fellegek gyülekeztek, fokozódott a zürzavar, az emberekben észrevétlenül meglepedett, gyökeret eresztett a félelem.

Am valahol, az erdő mélységes mélyén növekedett, készülődött egy különös virág. Kicsi volt, torékeny és sebezhető, de annak akaratából született, akinek van hatalma a megdermedt emberszíveken, a kiuttalan káosz/hon, aki a rosszat jóra tudja fordítani. És bizony azért a valakiért szűpült, mártózott fénybe-harmatba minden áldott nap, aki a messi, idegen országba távozott, akinek társa lesz majd jóban és rosszban.

Egy ember tudta csak, hol rejtőzik.

Sutamás?

— Igen, látszik, hogy benne vagy a történetben.

És Te?

— Majd meglátod.

**Jaj, igen, ott vagyok minden alakja mögött,
belőlem születnek, ez a képzelet, áldás és átok,
testet öltenek gondolataim,
miközben szembe kell néznem
a belőlem kiszakadó
rosszjával — magammal.**

Plébániai hírek:

Veni Sancte:

A *Mindszenty József Általános Iskola* tanévnyitó ünnepi szentmiséje szeptember 1-jén 16 órakor lesz a Mária Magdolna Plébániatemplomban.

Az *egyházközség többi diákjának* szeptember 15-én a 9 órai szentmisén lesz.

Szeptember 15-én fél 5-kor kezdődik a plébánián a *keresztény életre elő- és felkészítő felnőtt hittan*. Ajánljuk azoknak, akik még nincsenek megkeresztelve, nem voltak elsőáldozók és nem bérmálkoztak. Ajánljuk azoknak is, akik már tanultak hittant, hogy hitüket jobban megismerjék.

A teológiai tanfolyam zalaegerszegi tagozatán az előadások

szeptember	21-én,
október	19-én,
november	9-én,
november	23-án és
december	7-én lesznek.

Könyvajánlat

Wunibald Müller	Gyász idején	99
Temesi József SJ	Jézus Krisztus szeretetéről	250
Mácz István	Egészen szép vagy	310
Mácz István	Veletek sírok, hogy velem reméjletek	298
Cserháti Ferenc	Ünnepszemle	420
Lelóczky Gyula Donát	Hogy életük legyen	600
Bob Bedard	Merre tovább Uram?	120
Anita Spohn	Meggyógyultam a rákból	160
Lucinda Vardey	Az egyszerű ösvény (Teréz anyja)	698
Kiszely Gábor	Hallom, Izrael... Amásk Szentföld	588

A könyvek megvásárolhatóak: Zalaegerszeg, Ady u. 58.

A zalaegerszegi Miasszonyunk (Notre Dame) Nővérek Mindszenty Iskolájáért Alapítvány kuratóriuma hálás köszönetet mond minden eddigi és leendő támogatójának minden adományért és továbbra is tisztelettel kéri mindazokat a kedves hiveket, akiknek szívügye a keresztény szellemű nevelés-oktatás jövője, támogassák a nővérek iskoláját imával, anyagilag, erkölcsileg.

A támogatásra szánt összeg befizethető készpénzben az iskolában vagy az Országos Takarékpénztár és Kereskedelmi Bank Rt-nél vezetett

117 49008—20135867 sz. alapítványi vagy
117 49008—20009675 sz. Iskolai számlára.

Sok szeretettel köszöntjük laptestvérünket, a gutorföldi "Gyertyaláng"-ot, és a Mennyei Atya áldását kérjük a szerkesztők áldozatos munkájára!

GUTORFÖLDI HIRHOZÓ

1996 II. évf. 3. sz.

MINDEN JÓSZÁNDÉKU
EMBER OTTHONÁBA!

TARTALOM:

- 1/. Szeretetlen nőtt egyházközség.
- 7/. Pádusi Szent Antal.
- 8/. Legáltalánosabb következtetések.
- 13/. Szent Rita.
- 14/. A szenvedésről.
- 17/. Imádság a gyűlölködőkért.
- 17/. Szent Antal szobra előtt.
- 18/. Dícséreték.

LEUYEN NEKEM A TE IGÉD SZERINT...

BENNÜNK-FÉNYLŐ CSILLAG...

SIRÁSRÁ GÖRBÜLT A SZÁNK
MIKOR A LEGSZEBBEK AKARTUNK ÉNEKELNI
GYÁVA LETT BENNÜNK AZ ÖRÖM
AHOGY BOLDOGOK AKARTUNK LENNI
INDULJUNK SZIVÜNK DZSUNGELÉBEN
AZ EMBERT MEGERESMI
A JÓSAGOT MÉG MA
EL KÉNE KEZDENI
ÓH BENNÜNK FÉNYLŐ CSILLAG
MERJ MÁR MBSZÜLETNI

PUSZTA BÁNDUR

KIADJA: NAGY PÉTER PLÉBÁNOS; GUTORFÖLDE.

A teológiai tanfolyam nyitott, nemcsak a hallgatók, hanem bárki részt vehet rajta. Szívesen fogadunk mindenkit, aki hite iránt mélyebb érdeklődést tanúsít. Az előadások címét a hirdetőtáblán tesszük közzé.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonként.
Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport
Főszerkesztő: Mohos István
Felelős kiadó: Dr. Szabó Gyula
Szerkesztőség és a kiadó címe:
Zalaegerszeg, Balatoni u. 1.
Pf.: 91. 8901 Tel.: 312-157
Tipográfia: Frimmel Gyula
Szedés: Galambos Cecilia, Pál Gabriella
Nyomás: Göcsej Nyomda Bt.
Vezető: Gyórfy Zoltán